

22 Απριλίου 1941: Δείτε το ναυάγιο του ένδοξου αντιτορπιλικού «Ύδρα» που βυθίστηκε από 78 Γερμανικά “Στούκα” (ΦΩΤΟ/ΒΙΝΤΕΟ)

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Σαν σήμερα πριν από 82 χρόνια, στις 22 Απριλίου του 1941 γράφτηκε μία από τις πιο ένδοξες σελίδες του Πολεμικού Ναυτικού. Πρωταγωνιστής ήταν ένα από τα καμάρια του ελληνικού στόλου, το αντιτορπιλικό [ΥΔΡΑ](#).

Το αντιτορπιλικό **ΥΔΡΑ D 97** της σειράς DARDO κατελκύστηκε στην Ιταλία το 1932 και ήταν αδελφό πλοίο των αντιτορπιλικών **ΣΠΕΤΣΕΣ**, **ΨΑΡΑ** και **ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ**. Έλαβε μέρος στην επιδρομή του ελληνικού στόλου στα στενά του Οτράντο της Ιταλίας και σε όλες τις ναυτικές επιχειρήσεις του 1940-41.

Σε όλη τη διάρκεια του πολέμου συμμετείχε σε ανθυποβρυχιακές και αντιαεροπορικές συμπλοκές, βομβαρδισμούς και περιπολίες.

Το απόγευμα της 22ας Απριλίου του 1941, ενώ το αντιτορπιλικό βρισκόταν κοντά

στη **νησίδα Λαγούσα** ένα σμήνος από γερμανικά αεροσκάφη ξεπρόβαλε απειλητικά στον ορίζοντα. Η ξαφνική επίθεση ήταν αφάνταστα τρομακτική.

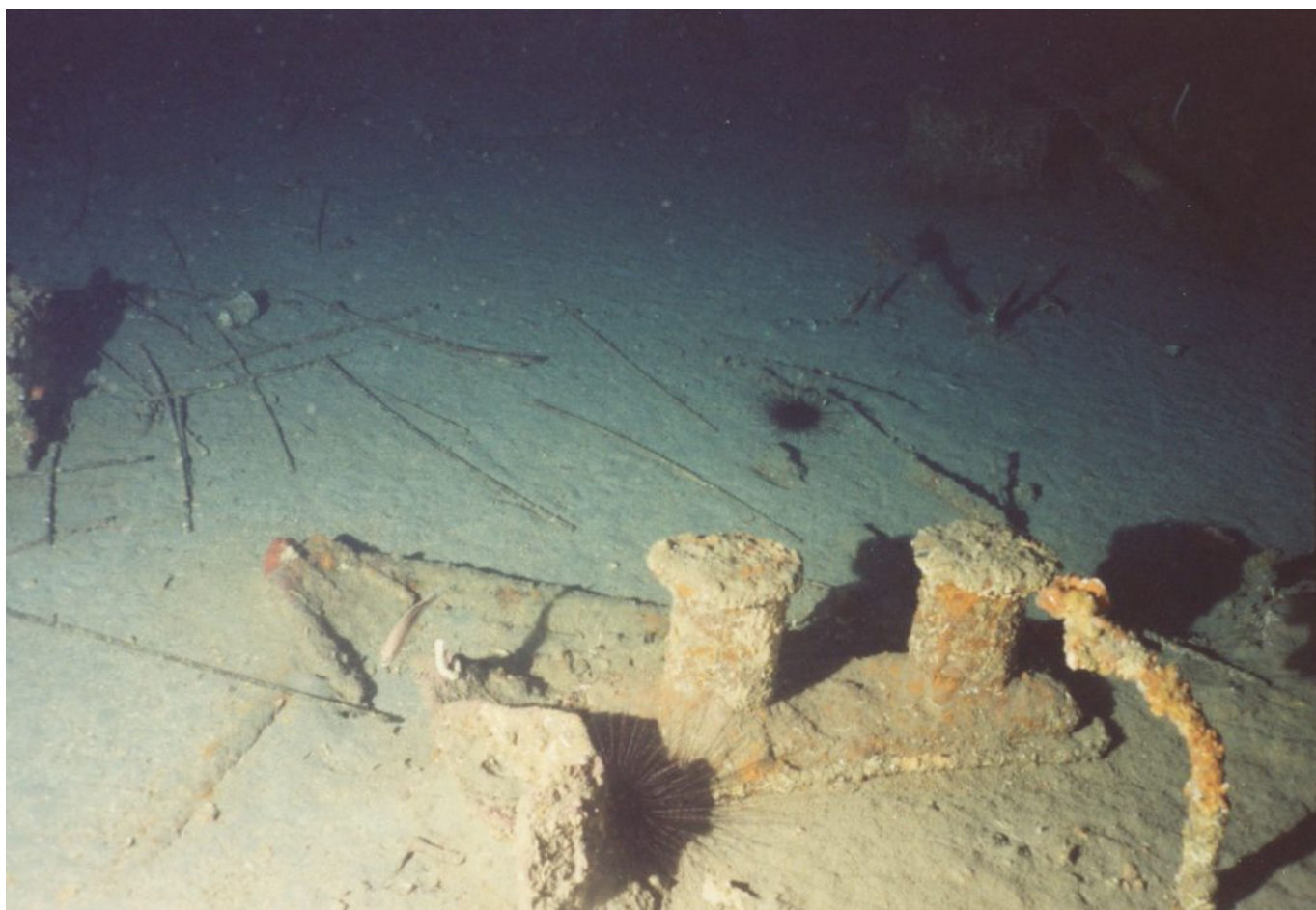
«Ο ουρανός άρχισε να χάνει λίγο από το γαλάζιο του», θυμάται ο **Κυριάκος Λυκίσσας**, ένας από τους επιζώντες του **Α/Τ ΥΔΡΑ** και συνεχίζει: «78 Γερμανικά “Στουκα” πλησίασαν προς το αντιτορπιλικό μας. Οι **σειρήνες του Ύδρα** άρχισαν να χτυπούν δαιμονισμένα. Όλο το πλήρωμα έλαβε θέσεις μάχης. Τα γερμανικά αεροσκάφη γύρισαν ανάποδα και άρχισαν τις κάθετες εφορμήσεις. Τα μοτέρ μούγκριζαν, οι σειρήνες εκφοβισμού ούρλιαζαν και οι βόμβες σφύριζαν πάνω από τα κεφάλια μας. Πραγματικός ορυμαγδός».

Στη γέφυρα ο Διοικητής Αντιτορπιλικών, πλοίαρχος **Γρηγόρης Μεζεβύρης**, ο **Κυβερνήτης του Ύδρα** αντιπλοίαρχος **Θεόδωρος Πεζόπουλος** και όλοι οι αξιωματικοί μάχονταν σε έναν αγώνα άνισο. Πολύ γρήγορα το αντιτορπιλικό έμεινε ακυβέρνητο εξαιτίας μίας συστοιχίας βομβών που έπληξαν την κόντρα-γέφυρα. Δεκάδες ήταν οι νεκροί, ενώ ο μόνος εναπομείνας αξιωματικός υποπλοίαρχος **Κωνσταντίνος Νεόφυτος** διέταξε εγκατάλειψη του πλοίου.

«Με την εγκατάλειψη του πλοίου – αφηγείται ο Κ. Λυκίσσας – πήγα να δω τον αδελφό μου στον ασύρματο, πήγα να μπω ήταν γεμάτο πτώματα, πόδια, κεφάλια, ...αίμα. Ανέβηκα τελικά στην καμπίνα και βρήκα τον αδελφό μου χωρίς κεφάλι... ήταν δύο μέτρα πιο κει. Εκείνη την ώρα προσπάθησα να πάρω το δαχτυλίδι του, να το δώσω στη γυναίκα του, αλλά έπεσε βόμβα και τα αέρια άρχισαν να πρεσάρουν

τις λαμαρίνες... Τρόμαξα, το καράβι πήρε κλίση... Έπεσα στη θάλασσα».

Λίγα λεπτά αργότερα το ένδοξο αντιτορπιλικό ορθώθηκε κατάπλωρα και βούλιαξε με τη γαλανόλευκη να κυματίζει στην πρύμνη του παίρνοντας μαζί του 41 αξιωματικούς και ναύτες.

Και πώς είναι σήμερα; «Το πλοίο ακουμπά στο βυθό με την δεξιά του πλευρά», λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο ερευνητής **Κώστας Θωκταρίδης**.

«Η πλώρη του είναι άθικτη ενώ η πρύμνη του μέχρι και το κομοδέσιο είναι σχεδόν κατεστραμμένη. Γύρω από το ναυάγιο σε βάθος -70 μέτρων, υπάρχουν διάσπαρτες βόμβες από τα γερμανικά αεροσκάφη. Ακόμα και σήμερα διακρίνονται οι γαζωμένες λαμαρίνες από τα μυδράλια των γερμανικών αεροσκαφών. Το ναυάγιο έχει καλυφθεί από θαλάσσιους οργανισμούς ενώ αποτελεί πλέον καταφύγιο για πολλούς από τους κατοίκους του βυθού».

Η ιστορία του Ύδρα ζωντανεύει σήμερα ως ύστατος φόρος τιμής σε εκείνους που θυσιάστηκαν για την ελευθερία.